

[Baadsgaard]

kommande registreringer. Men det har forslagsstillerne jo også taget højde for i bemærkningerne til lovforslaget om bygningsfredning.

Nu ser det ud til, at det brede flertal, der har været siden 1986 for at gøre noget mere præcist og konkret, er borte. Jeg skal da ikke bebrejde miljøministeren, at man vil lytte til kommunerne. Vi kunne somme tider ønske, at man også ville gøre det på andre områder i større omfang, men jeg synes da, det er en positiv ting, at miljøministeren her tilkendegiver, at man ad frivillighedens vej vil forstærke den indsats.

Det er for øvrigt en del af det lovforslag, der ligger til behandling her, at man igennem Planstyrelsen skal forøge oplysnings- og informationsvirksomheden over for kommuner og private for at fremme det, vi vil med det her. Jeg er da glad, hvis det er det, miljøministeren giver tilsagn om at ville arbejde videre med. Så kunne der måske alligevel ske et vist fremskridt, blive en vis fremdrift i denne sag, som vi stadig i Socialdemokratiet mener vi skal arbejde videre på.

Altså tilslutning med de nævnte forbehold.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Idet jeg ikke finder det fornødent at gentage ministerens tale, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at vi også afviser de to lovforslag.

Sønderby (V):

Hvis Folketinget havde holdt rækkefølgen, så vi havde taget lovforslag nr. L 145 og nr. L 146 først, så kunne vi måske have undgået noget af den lange diskussion, vi har haft med hr. Knud Lind.

Her er et eksempel på, at med hensyn til mål og midler i miljøpolitikken – det her er jo også miljøpolitik – prioriterer man anderledes i øjeblikket. Det er da rigtigt, som flere ordførere har sagt, også den socialdemokratiske, at Folketinget har vedtaget en dagsorden, der pålagde den daværende regering at forstærke indsatsen for bygningsfredning og bygningsbevaring og at fremkomme med et lovforslag herom i Folketinget i 1987–88.

Jeg er ikke selv ordfører i dag. Det er hr. Mejdahl, og han kunne ikke være til stede. Hr. Mejdahl udtalte, da det lovforslag kom til første behandling den 11. februar 1988, at Venstre fortsat er af den opfattelse, at vi skal værne om de

værdier, vi har i samfundet, herunder de arkitekturværdier, vi har, såsom bygningsværker og bygningsmiljøer. Men, sagde hr. Mejdahl, som miljøministeren henviste til at den radikale ordfører sagde: En betingelse for denne registrering og bygningsbevaring er, at der er samarbejde imellem kommunerne, og at de økonomiske ressourcer bliver skaffet.

Derfor er vi meget tilfredse med det, ministeren har sagt i dag: at man har sat nogle projekter i gang, man har lavet forsøg i tre kommuner. Jeg ved ikke, om det er i Korsør Kommune, som er blevet nævnt, men i hvert fald er det frivillighedsprincippet, man har taget fat på.

I Venstres gruppe var vi lidt skeptiske over for det forrige lovforslag, og det er altså det, der nu er genfremsat af SF. Vi var lidt skeptiske sidste år, fordi vi syntes, at vi pålagde kommunerne for store opgaver. Det var ca. 1 million huse, der skulle registreres, og vi mente, det var et spørgsmål, om det var værdifuldt nok. Vi ved også af erfaring – jeg ved det fra bl.a. Tønder, hvor man i mange år har haft et privat initiativ med at bevare huse, Ribe har også haft det og andre byer – at det har fungeret vældig godt.

Vi er enige med miljøministeren i, at vi må afvise dette lovforslag, fordi de forsøg, der er sat i gang af Planstyrelsen, de frivillige initiativer, der er taget, måske kan være med til at sikre det, vi også er interesseret i fortsat at sikre: de arkitektoniske værdier, vi har, såsom bygningsværker, bygningsmiljøer, herregårde, og hvad vi ellers har. Vi kan ved en bevidstgørelse af befolkningen skabe nogle initiativer og skabe noget aktivitet for at sikre det.

Det er det, jeg har forsøgt at fortælle hr. Knud Lind i de forrige debatter. Jeg ventede så længe, for jeg troede egentlig, at hr. Knud Lind havde læst på lektionen, så hr. Knud Lind vidste, at nu var der kommet en ny linje: at vi ad frivillighedsvejen prøver at løse nogle af problemerne. Det er det, vi gør, og derfor afviser vi det her, ikke fordi vi ikke mener, at der er nogen værdier at sikre, hr. Leif Hermann, men fordi vi mener, at initiativer på frivillighedsbasis meget bedre kan gøre det. Og kan man skabe forståelse for, interesse for og oplysning ude i befolkningen om, at der er nogle ting at sikre og bevare, så er det da meget bedre, end at vi lovgiver herinde.

Det hører jo til den her regerings regelsæning. Jeg synes, hr. Knud Lind burde have læst